ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

តុលាការកំពូល

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

លេខ : ៦៤

ចុះថ្ងៃទី០៦ខែ កុម្ភៈឆ្នាំ២០០៤

សាលដីកា

លេខ : ១២២

ចុះថ្ងៃទី ២៤ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ

តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះ ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ២៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៤ ដោយមានសមាសភាព ដូចតទៅ :

១- ឯកឧត្តម ឌិត មុន្ទី ជាប្រធាន

២- លោក ជីវ កេង ជាចៅក្រម

៣- លោក សោម សិរីវឌ្ឍ ជាចៅក្រម

៤- លោក គង់ ភីរុន ជាចៅក្រម

៥- លោក យូរ ឧត្តរា ជាចៅក្រម របាយការណ៍

ក្រឡាបញ្ជី

កញ្ញា ធន់ វណ្ណធឿន

តំណាងមហាអយ្យការ

លោក សាយ សារី ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះ លើបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៥៦ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៣ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥៧៥ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ រវាង :

ដើមចោទ ឯកឧត្តម អ៊ឹង ហួត ចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ អាយុ៥៨ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ ទីប្រឹក្សារាជរដ្ឋាភិបាល ទីលំនៅ ផ្ទះលេខ ៤៥៥ ក្រុម ១៨ ភូមិបោះអង្កាញ់ ឃុំព្រែកឯង ស្រុកគៀន-ស្វាយ ខេត្តកណ្តាល ។

មានមេធាវី លោក សែម ចិន្តា

និងចុងចម្លើយ លោក គង់ បូរិន្ទ ដើមបណ្តឹងសាទុក្ខ អាយុ៣៤ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ សិប្បកម្ម

ឡាឥដ្ឋ ទីលំនៅ ភូមិលេខ ០១ សង្កាត់ច្រាំងចំរេះ ខ័ណ្ឌឬស្សីកែវ ក្រុងភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ ជូ គង់ " ស " ម្តាយឈ្មោះ មួង ម៉ាលីស " ស " ប្រពន្ធឈ្មោះ រស់ សារឿម ។

អំពីវិវាទ : ប្តឹងទាមទារដីទំហំ ៧២០០ម² និង ទំហំ ២៧៥ ម × ៣០ម

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៤ ចុះថ្ងៃទី ០៦ខែកុម្ភៈឆ្នាំ២០០៤ របស់តុលាការកំពូល។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខ លេខ ២០៩ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៣ របស់ លោក គង់ បូរិន្ទ មិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៥៦ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសាលដីកាទាំងមូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី ២០-១២-២០០២ របស់ដើមចោទ ឯកឧត្តម អ៊ឹង ហួត បានប្តឹងទាមទារសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដី ទំហំ ៧២០០ម² និង ទំហំ ២៧៥ ម × ៣០ម ពីឈ្មោះ គង់ បូរិន្ទ ដោយសំអាងហេតុថា ដីនោះខ្លួនបានទិញពីឈ្មោះ សៀ គីសូ ហើយសព្វថ្ងៃនេះ ខ្លួនបានដាក់ពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ និង ប្រើប្រាស់ដីធ្លីរួចហើយ ចុះថ្ងៃទី ១៣-០១-១៩៩២ និង ដីមួយឡូត៍ទៀត ដែលស្ថិតនៅជាប់គ្នានោះ ខ្លួន (អ៊ឹង ហួត) ក៏បានដាក់ពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ និង ប្រើប្រាស់រួចហើយដែរ ចុះថ្ងៃទី ០១-៤-១៩៩២ ហើយដីឡូត៍ទាំងពីរនោះ ពេលដែលខ្លួនបានទិញ គឺមានសិប្បកម្មឡាឥដ្ឋនេះមួយរួចហើយ ប៉ុន្តែក្រោយមកខ្លួនក៏បានជួលសិប្បកម្មឡាឥដ្ឋនេះ ទៅឱ្យឈ្មោះ គង់ បូរិន្ទ ជាចុងចម្លើយ ក្នុងតំលៃ ២០០ដុល្លា អាមេរិក (ពីររយដុល្លាអាមេរិក) ក្នុង១ខែ ស្រាប់តែនៅពេលដែលខ្លួនបានទាមទារយកដីនោះមកវិញ បែរជាភាគីចុងចម្លើយឈ្មោះ គង់ បូរិន្ទ មិនព្រមចាកចេញប្រគល់ដីនោះ មកវិញឡើយ ទើបខ្លួនដាក់ពាក្យបណ្តឹងមកតុលាការ ទាមទារសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដី ។

បានឃើញ សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣០ " ច " ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៣ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារ នៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទ ឯកឧត្តម អ៊ឹង ហួត ចុះថ្ងៃទី ២០-១២-២០០២ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២- ទទួលស្គាល់ការផ្ទេរសិទ្ធិពីឯកឧត្តម អ៊ឹង ហួត ឱ្យលោក មេធាវី សែម ចិន្តា ជាតំណាង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៣- ទទួលស្គាល់ដីដែលមានទំហំ ៧២០០ម៉ែត្រការ៉េ ដូចក្នុងលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិប្រើប្រាស់កាន់កាប់ដីធ្លីមានបញ្ជាក់លេខ ១១៩៧ ចុះថ្ងៃទី ០១-១០-២០០២ របស់ចៅសង្កាត់ច្រាំងចំរេះ២ និងទំហំ ២៧៥ម៉ែត្រ × ៣០ម៉ែត្រ ដូចក្នុងបង្កាន់ដៃស្នើសុំកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីលេខ ២៣១៦៦ ចុះថ្ងៃទី ០៣-៤-១៩៩២ របស់ការិយាល័យកសិកម្មស្រុកឫស្សីកែវ ស្ថិតនៅភូមិ១ សង្កាត់ច្រាំងចំរេះ២ ខ័ណ្ឌឫស្សីកែវ ក្រុងភ្នំពេញ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ឯកឧត្តម អ៊ឹង ហួត និង លោកជំទាវ អ៊ឹង ម៉ាលីសអ៊ីវន តទៅ ។

៤- បង្គាប់ឱ្យភាគីចុងចម្លើយ លោក គង់ បូរិន្ទ រុះរើសំណង់របស់ខ្លួនដែលបានសង់បន្ថែម ព្រមទាំង

សំភារៈផ្សេងៗ ដែលជារបស់ខ្លួនទៀតចេញពីដីនោះជាបន្ទាន់ បន្ទាប់ពីសាលក្រមនេះ ចូលជាស្ថាពរ រួចប្រគល់ដី និង សំណង់ចាស់ ព្រមទាំងសំភារៈផ្សេងៗ ដែលជារបស់ដើមចោទ ជូនទៅភាគីដើមចោទគ្រប់គ្រងដូចដើមវិញ ។

៥- ចំពោះបណ្តឹងទាមទារថ្លៃសំណងផ្សេងៗ របស់ដើមចោទលើសពីនេះ ត្រូវបដិសេធចោល ។

៦- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន៧០០០រៀល ដែលដើមចោទបានបង់ទុកជាស្រេច តែនៅពេលសាលក្រម នេះ ចូលជាស្ថាពរ បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយសងប្រាក់ចំនួន ៧០០០រៀល ទៅដើមចោទវិញ និង ឱ្យបង់ពន្ធសមាមាត្រចំនួន១% លើតម្លៃជាក់ស្តែង ដែលប្រាក់ពន្ធនោះ ត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋចំនួន៨០% និង រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេសចំនួន ២០% ។

៧- សាលក្រមនេះ ជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខគូភាគី សំរេចបើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ២៦ " ច " ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៣ របស់ លោក គង់ បូរិន្ទ មិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣០ " ច " ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៣ របស់តុលាការ ក្រុងភ្នំពេញ លើសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញ សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៥៦ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៣ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារ នៃ សេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី ២២-០៧-២០០៣ របស់ឈ្មោះ គង់ បូរិន្ទ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោល ដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២- តំកល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣០ " ច " ចុះថ្ងៃទី ០៣-០៦-២០០៣ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ទុកជាបានការដដែល ។

៣- កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ ចំនួន ១៣.០០០រៀល ដែលដើមចោទបានបង់ទុករួចហើយគឺ ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធហ្លឹងចំនួន ២៥៥០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ចំនួន ៤៥០រៀល ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ៥.០០០រៀល និង អាជ្ញាធរតុលាការចំនួន ៥.០០០រៀល ។ នៅពេលសាលដីកានេះចូលជាស្ថាពរ បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយបង់ប្រាក់ ១៣.០០០រៀល ទៅដើមចោទវិញ ។

៤- សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ១៧-១០-២០០៣ ចំពោះមុខមេធាវីតំណាងដើមចោទ កំបាំងមុខចុងចម្លើយ និង ប្រកាសជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ២២-១០-២០០៣ ចំពោះមុខមេធាវីតំណាងដើមចោទ កំបាំងមុខចុងចម្លើយ ។

បើកផ្លូវប្តឹងតវ៉ាតាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញ បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២០៩ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៣ របស់លោក គង់ បូរិន្ទ មិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៥៦ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៣ របស់ សាលាឧទ្ធរណ៍

លើសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញ សារណាបំភ្លឺ របស់ ឯកឧត្តម អ៊ឹង ហួត ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៤

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការថា :

- បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ចុងចម្លើយ ស្ថិតក្នុងកំណត់ច្បាប់ គប្បីលើកយកមកពិនិត្យពិចារណា ។
- សាលដីកាឧទ្ធរណ៍លេខ ១៥៦ "ឈ" ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ហើយ ។

សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ សំរេចតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឯកឧត្តម អ៊ឹង ហួត ឆ្លើយថា : រឿងក្តីនេះ កើតឡើងមកតាំងពីឆ្នាំ១៩៩៧មក គឺនៅម្តុំគីឡូម៉ែត្រ លេខ ៧ ដោយដីនេះ ខ្លួនបានទិញតាំងពីឆ្នាំ ១៩៩២មកម្លេះ បន្ទាប់មកក្នុងឆ្នាំ១៩៩២នេះដែរ ខ្លួនក៏បានសុំបើកសិប្បកម្មឡឥដ្ឋមួយ មានច្បាប់ទម្លាប់ត្រឹមត្រូវ ។ ក្រោយមកខ្លួន ក៏បានជួលឱ្យគេបាន ៣០០$ ក្នុង ១ខែ តែគេពុំបានគោរពតាមកិច្ចសន្យាសោះ ព្រោះគេបានជីកស្រះទឹកមួយ នៅខាងក្រោយនៃដី ដោយគ្មានការព្រមព្រៀងពីខ្លួន ខ្លួនក៏សំរេចចិត្តឈប់ជួលឱ្យគេទៀតទៅ ។ ក្រោយមកទៀត ខ្លួនក៏បានជួលឱ្យប្អូនថ្លៃរបស់ខ្លួនឈ្មោះ គង់ បូរិន្ទ វិញ តែតំលៃប្រាក់ឈ្នួល ២០០$ ក្នុង ១ខែ ប៉ុន្តែតាំងពីជួលនេះមក គេបានបង់តំលៃប្រាក់ឈ្នួលឱ្យខ្លួន បានតែ ២ខែ តែប៉ុណ្ណោះ ។

ស្រាប់តែនៅពេលដែលខ្លួនបានទាមទារយកដីនោះមកវិញ ឈ្មោះ គង់ បូរិន្ទ នេះ ពុំព្រមប្រគល់ដីនេះ មកឱ្យខ្លួនវិញទេ កន្លងមកខ្លួនក៏បានប្រាប់គេដែរថា នៅពេលដែលខ្លួនលក់ដីនេះបានហើយ ខ្លួននឹងប្រគល់ប្រាក់ឱ្យខ្លះ ប៉ុន្តែឈ្មោះ គង់ បូរិន្ទ នេះ នៅតែពុំព្រមទៀត ដូច្នេះខ្លួននៅតែប្រកាន់ជំហរដដែល គឺ ខ្លួនទាមទារសំណងរបស់ខ្លួនមកវិញ ហើយខ្លួនមិនអាចឱ្យប្រាក់បន្ថែមទៅគេទៀតបានទេ ។

សូមលោកតុលាការកំពូល មេត្តាជួយវិនិច្ឆ័យតាមការគួរ ។

ខ្លួនសូមបញ្ជាក់បន្ថែមទៀតថា គេបាននិយាយគំរាមកំហែងថា គេមិនឱ្យខ្លួន និង គ្រួសាររបស់ខ្លួនមានសេចក្តីសុខឡើយ ។

បានស្តាប់ សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវី លោក សែម ចិន្តា ការពារឱ្យដើមចោទបញ្ជាក់ថា :

សាលាឧទ្ធរណ៍ បានសំរេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវហើយ ម្យ៉ាងទៀតកូនក្តីរបស់ខ្លួន ពិតជាបានជួលសិប្បកម្មឡឥដ្ឋនេះ ទៅឱ្យឈ្មោះ គង់ បូរិន្ទ មែន ព្រោះមានសាក្សីដឹងឮត្រឹមត្រូវប្រាកដមែន ។ ហើយឈ្មោះ គង់ បូរិន្ទ នេះ តាំងពីជួលមកគេបានធ្វើអ្វីៗ នៅលើដីនេះ សុទ្ធតែពុំមានឯកភាពពីឯកឧត្តម អ៊ឹង ហួត ជាម្ចាស់ទេ ។ ចំពោះសំណង ដែលទាមទារដោយសារថា បានរស់នៅលើដីនោះ គឺពិតជាពុំត្រឹមត្រូវទេ និង ការទាមទារថ្លៃ ចំពោះឡឥដ្ឋនៅលើដីនោះ គឺពិតជាពុំត្រឹមត្រូវទេ និង ការទាមទារថ្លៃចំពោះឡឥដ្ឋនៅលើដីនេះ ពីឯកឧត្តម អ៊ឹង ហួត នោះ សាលាឧទ្ធរណ៍ក៏ពុំបានសំរេចឱ្យដែរ ។ ចំពោះការបង់ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលនេះ គេពុំបានបង់

ឱ្យកូនក្តីខ្លួន តាមការកំណត់ដែរ គឺបានបង់តែ ២ខែ ប៉ុណ្ណោះ ។

- សូមទាមទារដី និង ឡឥដ្ឋ ជារបស់កូនក្តីខ្លួនមកវិញ ។

- សូមទាមទារប្រាក់ថ្លៃឈ្នួល ដែលភាគីចុងចម្លើយ ពុំបានបង់ឱ្យកូនក្តីខ្លួនរហូតមក និង សូមឱ្យភាគីចុងចម្លើយ រុះរើចេញ បើមានការសាងសង់ថ្មីនៅលើដី ដែលគ្មានការយល់ព្រមពីកូនក្តីរបស់ខ្លួន ។

- សូមទាមទារជម្ងឺចិត្ត ដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់កិត្តិយស និង ខាតពេលវេលារបស់កូនក្តីខ្លួន ។

សូមលោក តុលាការ មេត្តាតម្កល់សាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការ

- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយដើមចោទ និង សេចក្តីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវីដើមចោទ

- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២០៩ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៣ របស់ឈ្មោះ គង់-បូរិន្ទ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះ មកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

- យល់ឃើញថា ការដែលចុងចម្លើយ សុំឱ្យដើមចោទចេញសោហ៊ុយឱ្យខ្លួនចំនួន ៤៧២២៥ដុល្លា-អាមេរិក ជាថ្នូរទៅនឹងការកែលំអ ឡឥដ្ឋ ដែលមានស្រាប់នោះ គឺជាការពុំត្រឹមត្រូវឡើយ ពីព្រោះថា ដើមចោទបានអនុញ្ញាតឱ្យចុងចម្លើយត្រឹមតែស្នាក់នៅ និង ធ្វើអាជីវកម្មលើឡឥដ្ឋ ដែលមានស្រាប់តែប៉ុណ្ណោះ ហើយម្យ៉ាងទៀត ការចេញសោហ៊ុយកែលំអឡឥដ្ឋនេះ ក៏ពុំមានការសន្យា ឬ ការយល់ព្រមអ្វីពីដើមចោទ ដែលតំរូវឱ្យដើម-ចោទ មានកាតព្វកិច្ចឡើយ ។ ម្យ៉ាងទៀតចុងចម្លើយ ក៏មិនបានជូនភស្តុតាង ស្តីអំពីការចំណាយនេះ សំរាប់ជាមូលដ្ឋានក្នុងការគិតគូរដែរ ។

- យល់ឃើញថា ពុំមានភស្តុតាងណា បញ្ជាក់ថា ដើមចោទបានឱ្យដីទំនាស់ដាច់ទៅចុងចម្លើយទេ។

- យល់ឃើញថា លោក គង់ បូរិន្ទ បានទទួលលិខិតបង្គាប់ឱ្យធ្វើសារណា និងដីកាកោះឱ្យមកចូលរួមនាសវនាការនេះហើយ ប៉ុន្តែលោកពុំបានធ្វើសារណា និង ពុំបានមកចូលរួមនាសវនាការនេះទេ ហើយបានសុំពន្យាពេលសវនាការនេះ ទៅថ្ងៃក្រោយ ប៉ុន្តែពុំមានមូលហេតុគ្រប់គ្រាន់ ដែលអាចពន្យាពេលឱ្យបានទេ ។ ដូច្នេះ តុលាការកំពូល ជំនុំជំរះ កំបាំងមុខ ចាត់ទុកជាចំពោះមុខ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៥៦ " ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ហើយ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខដើមចោទ កំបាំងមុខចុងចម្លើយ

ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២០៩ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៣ របស់ឈ្មោះ គង់ បូរិន្ទ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ១៥៦ "ឈ " ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទំាងមូល ។

៣- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ១៩.០០០រៀល ដែលដើមចោទបានបង់គឺ :

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធហ្វីងចំនួន ៤.០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះ ត្រូវកាត់ចំនួន ៨០០រៀល សំរាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់

- ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ១៥.០០០រៀល សរុប ១៩.០០០រៀល

- បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយសងប្រាក់ ១៩.០០០រៀល ទៅដើមចោទវិញ និង បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយបង់ពន្ធសមាមាត្រ តាមការកំណត់របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ។

៤- សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការ ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ២៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤